

RESÛL GÖNDERİLMİYEN TOPLUMA AZAP EDİLİR Mİ?

Allah'ın bir insana zulmetmesi mümkün değildir. Ancak Allah'ın ayetlerine karşı körlük edenler hem kendilerine hem de başkalarına zarar vermektedirler.

Giriş

Birçok insan, Allah'ın mesajı herhangi bir sebeple kendilerine hiç ulaşmamış olan insanların durumunu merak etmektedir. Bu merak bazen sorularının cevapsız kalması veya kendilerine fitratlarını tatmin edecek bir cevap verilmemesi halinde Allah'ın adaleti sorgulamalarına yol açmaktadır.

Yüce Allah'ın, bir yol göstermeden, bir uyarı göndermeden herhangi bir kimseyi cezalandırdığı görülmemiştir.

Makalemizde bu haklı sorulara cevap vermeye çalışacağız. Bunu yaparken bize bu konuda güven verici bilgiler sunan Yüce Allah'ın kitabından cevaplar aradık; Çünkü O, bize bu konuda oldukça tatmin edici cevaplar vermektedir.

Yazımıza Allah'ın insanları yarattığı fitrat ve din arasındaki doğal ilişkiden bahsederek başlamayı uygun buluyoruz.

1. Dinin Mahiyeti

Dinin öğretileri insanın fitratını koruması için gerekli unsurlardır. Dini öğrenip uygulayan insan fitratını bozacak şeylerden uzak kalmış olur. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Yüzünü dosdoğru bu dine, Allah'ın insanları yarattığı fitrata çevir. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur ama çoğu insan bunu bilmez.” (Rûm 30/30)

Bu sebeple Allah Teâlâ, bize dini öğrenmemizi emretmiş, bu öğretilerden uzak kalmamamız için sayısız ayette bizi uyarmıştır. Kayyim (sağlam) olan din Allah'ın dinidir:

“Sen yüzünü bu sağlam dine çevir. Tekrarını Allah'ın kabul etmeyeceği bir gün gelmeden bunu yap. O gün insanlar bölük bölük olurlar.” (Rûm 30/43)

Allah'ın kayyim olarak tanımladığı din, insana yalnızca Allah'a kulluk etmesini ve O'nun emir ve yasaklarına tam olarak uymasını emreder. Dinin bu emirlerini nebîler insanlara iletmiştir. Yusuf (a.s.)'in insanları dine davetine dair bir ayet şöyledir:

“O'nunla aranızı koyarak kulluk ettiğiniz şeyler, sizin ve atalarınızın koyduğu isimlerden başkası değildir. Allah'ın onlar hakkında indirdiği bir yetki (sulfa) yoktur. Hüküm, Allah'ın hükmüdür. O, kendinden başkasına kul olmamanızı emretmiştir. kayyim (sağlam) din işte budur. Ancak, insanların çoğu bunu bilmezler.” (Yûsuf 12/40).

Allah Teâlâ, son nebîsi olan Muhammed (s.a.v.)'e de kendinden önceki Nebîlerin yolunda ilerlemesini emretmiştir. Bu yol, içinde gizli açık hiçbir eğrilik olmayan doğru yoldur. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: ‘Rabbim bana doğru yolu gösterdi; sapa-sağlam dini, İbrahim'in dosdoğru dinini gösterdi. O, müşriklerden (Allah'ı ikinci sıraya koyanlardan) değildi.’”

De ki: ‘Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm, varlıkların Rabbi olan Allah içindir...’ (En’âm 6/161-162)

Halis din Allah’ındır. Allah’ın kitaplar indirmesinin sebebi de insanları halis dinin gerekliliklerine davet etmek ve onları şirkten uzak tutmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Gerçekleri içeren bu Kitab’ı sana Allah indirmiştir. Öyleyse dinine bir şey katmadan (halis kılarak) kulluğu Allah’a yap. İyi bilin ki, halis (katışksız) din yalnız Allah’ındır. Allah ile aralarına evliya yerleştirenler şöyle derler: ‘Bizim bunlara kul köle olmamız, sırf bizi Allah’a daha çok yaklaştırsınlar diyedir.’ Allah, onların tartışıp durdukları her konudaki hükmünü, onların yüzüne karşı verecektir. Allah, yalancı olan ve ayetleri görmezlikte (kâfirlikte) direnen birini yoluna kabul etmez.” (Zümer 39/2-3)

Allah’ın kabul edeceği tek din, bütün nebîlerin dini olan İslam’dır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki ‘Biz Allah’a inanıp güvendik; bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakup’a ve torunlarına indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilmiş olana; nebîlere Rableri (Sahipleri) tarafından verilen kitapların hepsine inandık. Onlardan hiçbirini Allah’tan ayrı tutmayız. Biz O’na teslim olmuş kimseleriz.”

Kim İslam’dan başka bir din arayışına girerse asla kabul edilmez. O, ahirette, kaybedenlerden olur.” (Âl-i İmrân 3/84-85)

Kur’ân-ı Kerim, Allah’ın indirdiği son kitaptır. Bu kitapta son kez, müşrikler şirklerinden ötürü, Allah’a iftira edenler iftiralarından ötürü uyarılmış ve inanıp iyi işler yapanlar da mükâfatlarla müjdelenmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Hamd, kuluna Kitab’ı (Kur’ân’ı) indiren ve onda hiçbir eğrilik yapmayan Allah’a mahsustur. (Allah onu), katından gelecek şiddetli bir azap ile (inanmayanları) uyarmak, salih ameller işleyen mü’minleri, içlerinde ebedî olarak kalacakları güzel bir mükâfat (cennet) ile müjdelemek ve ‘Allah, bir çocuk edindi’ diyenleri de uyarmak için dosdoğru bir kitap kıldı.” (Kehf 18/1-4)

Kur’ân-ı Kerim, Allah’ın insanlara olan nimetini tamamlayan ve dinini olgun hale getiren bir semboldür. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“...Ayetleri görmezlikte direnenler (kâfirler), bugün dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün dininizi olgunlaştırdım, size olan nimetimi tamamladım. Size din olarak İslam’ı uygun gördüm.” (Mâide 5/3).

2. Dinin Amacı

Allah’ın dininin birinci amacı, insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarmaktır. Örneğin şirk ve cehalet karanlığından ilim ve tevhid nuruna çıkarmak... Allah, kitabında elçileri (rasûlleri) kendi kavimlerinin diliyle gönderdiğini belirtmiştir:

“Elif Lâm Râ. Bu Kur’ân, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, mutlak güç sahibi ve övgüye lâyık, göklerdeki ve yerdeki her şey kendisine ait olan Allah’ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır. Şiddetli azaptan dolayı vay kâfirlerin hâline. Dünya hayatını ahirete tercih edenler, (insanları) Allah yolundan çevirip onu eğri ve çelişkili göstermek isteyenler var ya, işte onlar derin bir sapıklık içindedirler.”

Biz, her resulü kendi halkının dili ile gönderdik ki onlar için her şeyi ortaya koysun. Bundan sonra Allah, sapıklığı tercih edeni sapık sayar, hidayeti tercih edeni de yoluna kabul eder. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O’dur. (İbrahim 14/1-4)

Elçilerin görevi insanları Allah’a davet etmektir. Öncesinde de belirttiğimiz gibi, Allah’ın dinine yapılan çağrı aslında kişiyi fitratını korumaya ve karanlıklardan aydınlığa çağırmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Neden siz Allah’a inanıp güvenmeyesiniz; üstelik Rasul sizi Rabbinize inanıp güvenmeye çağırdığı, O da sizden söz almış olduğu halde? Tabi ki eğer inanmaya (gönüllü) iseniz?

Kulu (Muhammed’e) sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için hakikatin apaçık belgeleri olan ayetleri indiren O’dur; çünkü Allah size karşı elbet çok şefkatli, çok merhametlidir.” (Hadid 57/8-9)

Allah ve melekleri, iman edenlerin karanlıklardan aydınlığa çıkmalarında onlara destek olurlar. Allah, bu durumun gerekliliklerini yerine getirebilmek ve tebliği gerçekleştirmek için insanlara elçiler göndermiştir. O, şöyle buyurur:

“Siz ey iman edenler! Allah’ı sürekli hatırdan tutun; O’nun aşkın ve yüce olan zatını sabah akşam anın! O sizi melekleri eşliğinde üzerinize indirdiği (vahiyle) destekleyip dimdik ayakta tutar ki, bu sayede sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın: zira O, mü’minler için sınırsız bir rahmet kaynağıdır.” (Ahzap 33/41-43)

İnsanların dünya hayatını ahiretten daha çok sevmeleri, Allah’ın ayetlerinden uzaklaşmalarına ve böylece

kâfir olup azabı hak etmelerine neden olur. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Ne var ki şu (nankör) adamlar hemen şimdi ve burada olanı seviyorlar da zor bir günü (gündemlerine almayı) erteliyorlar.” (İnsan 76/27)

Allah’ın ayetlerinden uzaklaşmak, insanlığın hayrına olacak bir faaliyet değildir. Çünkü bu uzaklaşmayla birlikte Allah’ın insanı ona göre yarattığı fitrî düzen de kaybolur:

“Allah, şöyle dedi: ‘Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin. Eğer tarafımdan size bir yol gösterici (kitap) gelir de, kim benim yol göstericime uyarırsa artık o, ne (dünyada) sapar ne de (ahirette) sıkıntı çeker. Her kim de benim zikrimden (Kur’ân’dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşşederiz.’

O da şöyle der: ‘Rabbim! Dünyada gören bir kimse olduğum hâlde, niçin beni kör olarak haşşettin?’

Allah, ‘Evet, öyle. Ayetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun’ der.

Haddi aşan ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları işte böyle cezalandırırız. Şüphesiz ahiret azabı daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

Yurtlarında dolaşıp durdukları, kendilerinden önceki nice nesilleri helâk etmiş olmamız, onları doğru yola iletmedi mi? Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ibretler vardır.” (Tâ-hâ 20/123-128)

Allah’ın emirlerini görmezlikten gelmek yeryüzündeki düzeni bozmak demektir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“İnsanların, kendi elleriyle yaptıkları şeyler yüzünden karada ve denizde bozulmalar olur. Bu, ettiklerinin bir kısmını bulsunlar diyedir; bakarsın vazgeçerler.” (Rûm 30/41)

Allah’ın emirlerine uymak ve onun rehberi olan Kur’ân’a göre hareket etmek ise Allah’ın kâinata koyduğu eşsiz düzeni korumak demektir. O, şöyle buyurur:

“Yeryüzünde düzen sağlandıktan sonra kurulu (doğal) düzeni bozmayın. Korkuyla ve umutla O’na yalvarın. Çünkü Allah’ın ikramı, güzel davrananlara yakındır.” (A’râf 7/56)

Bu ayetlerden de anlaşıldığı üzere dinin ilk vazifesi, insanların Allah’ın onlarda yarattığı fitratlarını muhafaza etmek ve böylece onları yanlışlardan doğruya ulaştırmaktır.

3. Allah’ın Elçi Göndermediği Bir Topluluk Var mı?

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Biz her topluma (ümmete) elçi gönderdik; Allah’a kul olsunlar ve azgınlardan uzak dursunlar diye. Onların içinden, Allah’ın yoluna kabul ettiği kimse-ler de oldu, sapıklığı hak etmiş olanlar da. Yeryüzünü dolaşın da o yalancıların sonunun nasıl olduğunu bir görün.” (Nahl 16/36)

Bir başka ayette ise Allah şöyle buyurmaktadır:

“Sen sadece bir uyarıcısın. Bu gerçeği seninle birlikte gönderdik ki, müjdelere veresin ve uyarılarda bulunasın. Her toplumun (ümmetin) geçmişinde mutlaka bir uyarıcı bulunmuştur. Eğer sana yalancı diyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de elçilerine

yalancı demişlerdi. Hâlbuki elçileri onlara belgelerle (mucizelerle) ve zebûrlarla, aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi. Sonunda görmezlik edenlerin yakasından tuttum. Nasıl oluyor da beni kabullenmiyorlar!” (Fâtır 35/23-26)

Bu ayetlerden Allah’ın elçi göndermediği bir topluluğun olmadığı anlaşılmalıdır. Bu sebeple Allah’ın hiç kimseyi emirlerini iletmeden cezalandırması düşünülemez. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Kim yola gelirse kendi yararına gelir, kim de yoldan çıkarsa kendi zararına çıkar. Kimse kimsenin yükünü çekmez. Biz bir elçi/bir kitap göndermeden azap etmeyiz. Bir kenti yaşanmaz hale getirmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada yoldan çıkarlar ve cezanın şartları olgunlaşır. Sonra orayı yerle bir ederiz. Nuh’tan sonra da nice nesilleri etkisizleştirdik. Kullarının günahını Rabbinin bilmesi ve görmesi yeter.” (İsrâ 17/15-17)

İnsanlara elçi gönderilmesi, Allah’ın emirlerini araştırmaktan kaçınmak isteyenlerin elinde hiçbir delil bırakmamaktadır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Biz Nuh’a ve ondan sonraki tüm peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik; yine İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, (ondan türeyen İsrailoğ-

“Onlar, müjdeli ve uyarıcı haber taşıyan elçiler; ki (o) elçilerden sonra insanın Allah karşısında bir mazereti bulunmasın: Allah zatında sonsuz izzet ve her hükmünde tam isabet sahibidir.”

(Nisâ 4/165)

lu) boylarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a, Süleyman'a da vahyettik; üstelik Davud'a da Zebur'u verdik; tıpkı hem daha önce sana bildirdiğimiz elçiler, hem de bildirmedığımız elçiler(e vahyettiğimiz) gibi; Allah'ın Musa'ya kelamını söylediği gibi...

Onlar, müjdeli ve uyarıcı haber taşıyan elçiler; ki (o) elçilerden sonra insanın Allah karşısında bir mazereti bulunmasın: Allah zatında sonsuz izzet ve her hükmünde tam isabet sahibidir." (Nisâ 4/163-165)

4. Sorumluluk Allah'ın Risaletini Kabulden Sonra Başlar

Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Bütün insanlık (başlangıçta) tek bir topluluk idi. Allah nebilerini müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdi. Onlarla birlikte hakikati ortaya koyan vahiy (ler) gönderdi ki, o insanlar arasında ihtilafa düştükleri konularda hakem olsun. Buna rağmen, kendilerine hakikatin apaçık belgeleri geldikten sonra, aralarındaki kıskançlık yüzünden O'nun mesajı hakkında ihtilafa düşenler bizzat bu vahyin gönderildiği insanlardı.

Ne ki Allah iman edenleri kendi iradesiyle, hakkında ihtilafa düştükleri hakikate doğru yöneltti. Allah, dileyen kimsenin doğru yola yönelmesini işte böyle diler." (Bakara 2/213)

Allah Teâlâ'nın yasakladığını bilmeyen kişi için içki içmenin veya domuz eti yemenin bir mesuliyeti olmaz. Bu mantık, Allah'ın ayetlerinde bizi emirlerine aykırı hareket etmemize karşı uyarılmasında da bulunmaktadır. O şöyle buyurur:

"Çünkü onlara elçileri hakikatin apaçık delilleriyle geldiğinde, elde tuttıkları bir parça bilgiye güvenip küstahça şımardılar: sonunda alay ede geldikleri gerçek kendilerini çepeçevre kuşattı." (Mümin 40/83)

Allah Teâlâ faizin haram olduğunu söyledikten sonra şöyle buyurur:

'...Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah'a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır." (Bakara 2/275)

Allah'ın emirleri hiç yokmuş gibi davranarak onlara karşı gelmek, yani insanın kendi hevâsına uyması büyük bir günahdır. Bu insanın kendisini ilah olarak görmesi gibidir.

"Senden önce elçileri kendi kavimlerine gönderdik; onlara, açık belgelerle geldiler. Sonra suça batanlara hak ettikleri cezayı verdik. İnanıp güvenenlere yardım boynumuza borçtur." (Rûm 30/47)

"Elçilerimiz onlara, açık belgelerle gelmişlerdi. Buna rağmen onların çoğu aşırı davranışlar göstermişlerdi." (Mâide 5/32)

"Sor İsrailoğullarına: Biz onlara nice açık mesajlar verdik de (ne oldu)? Her kim Allah'ın nimeti olan mesajlarını kendilerine

ulaştıktan sonra değiştirirse, bilsin ki Allah karşılık vermede şiddetlidir." (Bakara 2/211)

Allah'ın bir insana zulmetmesi mümkün değildir. Ancak Allah'ın ayetlerine karşı körlük edenler hem kendilerine hem de başkalarına zarar vermektedir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

"Onlar yeryüzünde dolaşmıyorlar mı? Artık kendilerinden öncekilerin nasıl bir akıbetle uğradıklarını görselerdi bari: Onlar kendilerinden daha güçlüydü ve yeryüzünde daha derin izler bırakmışlardı; dahası onlar orayı, berikilerden çok daha fazla mamur ve müreffeh hale getirmişlerdi; üstelik, onlara da elçileri hakikatin apaçık belgeleriyle gelmişti: neticede onlara zulmeden Allah değildi, ama asıl onlar kendi kendilerine zulmettiler." (Rûm 30/9)

Allah, kendi yanlarındaki kitapları tasdik eden Kur'ân'a karşı körlük eden Ehl-i Kitap'ı şöyle uyarmıştır:

“Ey Ehl-i Kitap, elçilere ara verildikten sonra, size her şeyi açıkça ortaya koyan Elçimiz geldi. ‘Bize müjdeci ve uyarıcı biri gelmedi’ diyebilirdiniz ama işte müjdeci ve uyarıcı geldi. Her şeye bir ölçü koyan Allah’tır.” (Mâide 5/19).

İsrailoğulları, Musa (a.s) onlara delillerle gelmesine rağmen buzağıya kulluk etmişlerdi. Bundan daha büyük bir zulüm olabilir mi?

“Doğrusu Musa da size hakikatin apaçık belgeyle gelmişti. Ardından yine buzağıyı peydahlamıştınız ve siz yine kendisine kötülük edenlerden olmuştunuz.” (Bakara 2/92)

“...Kendilerine apaçık belgeleri geldiği halde buzağıya tapınmaya başladılar. Yine de onları bu günahlarından arındırmış, Musa’ya ise güçlü bir delili bahşetmiştik.” (Nisâ 4/153)

Allah'ın ayetlerine karşı kör gibi davranmak kıyamet gününde pişmanlık sebebi olacaktır. Nitekim Allah şöyle buyurur:

“Yanlış yapmış kişi o gün iki elini ısırarak diyecek ki: ‘Keşke yola, bu elçi ile birlikte girseydim. Yazık oldu bana. Keşke şu kimseyi dost edinmeseydim. O, beni bu doğru bilgiden (Kur’ân’dan) uzaklaştırdı. Hem de bana kadar gelmişken. Bu Şeytan insanı böyle yüzüstü bırakır.’” (Furkân 25/27-29)

“Rablerini görmezlikten gelenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü hale gelmektir o!

Oraya atıldıklarında, alevler saçarken çektiği havanın uğultusunu işitirler. Sanki öfkesinden çatlayacak gibidir. Her bir bölük Cehenneme atılırken bekçiler onlara: ‘Size bir uyarıcı gelmedi mi?’ diye sorarlar.

‘Evet’ derler; ‘bize uyarıcı geldi ama biz yalana sarıldık; Allah hiçbir şey indirmemiştir, siz büyük bir sapkınlık içindesiniz’ dedik. ‘Keşke söz dinleseydik

ya da aklımızı kullansaydık, şimdi bu alevli ateşin ahalisi içinde olmazdık’ derler.

Böylece suçlarını itiraf ederler. O alevli ateş ahalisi için bundan sonrası tam bir perişanlıktır.” (Mülk 67/6-11)

Bu dünyada başarılı olmak ve ahireti kazanmak ancak Allah'ın ayetlerine uymakla mümkündür. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Farkında olmadan azap size ansızın gelmeden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun ki kişi, ‘Allah’ın yanında, işlediğim kusurlardan dolayı vay hâlime! Gerçekten ben alay edenlerden idim’ demesin.” (Zümer 39/55-56)

Allah, bize bildirildikten sonra ayetlerini görmezlikten gelmemize karşı bizi güçlü bir şekilde uyarır:

“Her şeyi açıkça ortaya koyan ayetler geldikten sonra yan çizerseniz, bilin ki üstün olan ve doğru kararlar veren Allah’tır.” (Bakara 2/209)

5. Allah’ın, Nebîsine Hevâsına Uymaması Konusundaki Uyarısı

Kur’ân’ı iyice okuyanlar ayetlerde, Allah'ın son Nebîsini nefsinin arzularına uyma konusunda çok sert bir şekilde uyardığını görecektir. Bu ayetlerden bazı-

larında Nebîmiz (a.s.)'in onları tamamen şirkten uzak tutma amacıyla olduğu anlaşılmaktadır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“De ki: ‘Rabbimden bana apaçık deliller gelince, Allah’ı bırakıp da yaptıklarınıza tapmam bana yasaklandı ve bana, âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.’” (Mü’min 40/66)

Allah, Nebîmize ayrıca iman etmeyi reddeden Ehl-i Kitâb'ın arzularına uymaması gerektiğini de söylemiştir. Ayetlerde dikkat çekilen bir husus olarak kişinin kendi arzularına uymasının ona ilahi cezayı gerektirecek büyük bir günah olduğu belirtilmiştir. Nitekim aşağıdaki ayetler bu durumu özetlemektedir:

“...Allah’ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma...” (Mâide 5/48)

“Dinlerine uyana kadar Yahudisi de Hristiyanı da senden asla hoşlanmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların isteklerine göre bir yol izlersen, Allah’ın ne veliliğini (dostluğunu) ne de yardımını görürsün.” (Bakara 2/120)

“...Sana gelen bu bilgiden sonra olur da onların isteklerine uyarsan, yanlış yapanlara karışır gidersin.” (Bakara 2/145)

“Kural böyledir; Kur’ân’ı Arapça hükümler olarak indirdik. Bu bilgi sana geldikten sonra onların arzularına uyarsan, Allah’a karşı senin ne bir dostun ne de koruyucun olur.” (Râd 13/37)

Son Nebî (a.s.) mücadelesini kendisine inen vahye göre yapmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Bu bilgi geldikten sonra kim sana delil getirmeye çalışırsa de ki: “Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım, sizler ve bizler de katılalım, sonra kendimizi feda edelim

de ‘Allah’ım! Yalan söyleyeni dışla!’ diyelim.” (Âl-i İmrân 3/61)

6. Allah Kimseye Zulmetmez!

Allah Teâlâ'nın hiçbir kuluna zulmetmesi söz konusu olamaz. Bu hepimizin inandığı bir husus olmakla birlikte zaten ayetlerde de defalarca zikredilmiştir. Ayetleri görmezlikten gelenler ise önce kendilerine ve sonra da kendilerinden başkasına zarar veren kimselelerdir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Şüphesiz suçlular cehennem azabında devamlı kalacaklardır. Azapları hafifletilmeyecektir. Onlar azap içinde ümitsizdirler. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar, kendileri zâlim idiler. (Görevli meleğe şöyle seslenirler:) “Ey Mâlik! Rabbin bizim işimizi bitirsin.” O da, “Siz hep böyle kalacaksınız” der. Andolsun, size hakkı getirdik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmayanlarsınız.” (Zuhrûf 43/74-78)

“Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şekilde zulmetmez; fakat insanlar kendilerine zulmederler.” (Yunus 10/44)

Allah’ın ayetlerini yalanlamak çok büyük bir yanlıştır. Bu yalana sarılan kişi Allah’ın gazabını hak etmiş olur. Nitekim Allah şöyle buyurur:

“Ayetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!” (A'râf 7/177)

Allah’ın insanlara kitap göndermesinin sebebi, onları bir delil üzerinde tutmak ve dine uymayanların kıyamet günü bir mazeretlerinin bulunmaması içindir. Allah’ın emirlerine uyanlar, kendilerini yanlıştan korumuş ve böylece Allah’ın rızasını kazanmış olurlar. Ancak kendisini Allah’ın ayetlerinden ve rasulünden üstün görenler Allah’ın cezasını hak etmişlerdir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

“Bu, sana, kendisiyle (insanları) uyarman için ve mü’minlere öğüt olarak indirilmiş bir kitaptır. Artık

ondan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın. Rabbinizden size indirilene uyun. Onu bırakıp başka dostlara uymayın. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz! Nice memleketleri helâk ettik. Onlara azabımız gece uykusuna dalmışken, yahut gündüz istirahat hâlinde iken gelmişti. Azabımız kendilerine geldiğinde, “(Biz bunu hak ettik.) Gerçekten biz zalimler olmuştuk” demekten başka söyleyecekleri kalmamıştı. Hem kendilerine ilahi mesaj gönderilenleri, hem de (onlara) ilahi mesajı iletmekle görevli olanları elbet hesaba çekeceğiz...” (A'râf 7/2-6)

İlahi düzende, insanların hakları ve amellerinin değersiz kılınması söz konusu değildir. Gerçek adalet, insanların tamamının Allah'ın huzurunda toplanacakları hesap gününde sağlanacaktır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“...O gün insanlar amellerinin kendilerine gösteril-

mesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir.” (Zilzâl 99/6-8)

Dünyada adaleti sağlamaya çalışmak, bütün insanların sorumlu tutuldukları bir görevdir. Bu görev, ayrıca rasullerin gönderilmesinin en önemli maksatları arasında yer alır. Allah Teâlâ buna dair şöyle buyurmaktadır:

“Doğrusu Biz elçilerimizi hakikatin apaçık belgeleriyle gönderdik; onlarla birlikte Kitab'ı ve insanlığı adaletle ayakta tutsun diye mizanı indirdik; ve içinde hem kahredici bir güç

hem de insanlar için sayısız faydalar bulunan demiri indirdik: Ki böylece Allah, kendisine ve elçilerine gıyapta destek çıkanları seçip ayırsın: Şüphesiz Allah tarifsiz bir güç sahibidir, mutlak üstün ve yüce olandır.” (Hadîd 57/25)

Allah'ın insanlara kitap göndermesinin sebebi, onları bir delil üzerinde tutmak ve dine uymayanların kıyamet günü bir mazeretlerinin bulunmaması içindir.

www.suleymaniyemeali.com

